

Головач Т. М.,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземних мов та
культури фахового мовлення,
Львівський державний університет
внутрішніх справ

Кузьо Л. І.,
кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов та
культури фахового мовлення,
Львівський державний університет
внутрішніх справ

НАВЧАННЯ ПИСЕМНОМУ МОВЛЕННЮ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

В умовах глобальної модернізації всієї системи освіти та розширення міжнародних зв'язків актуальною залишається підготовка кваліфікованого фахівця, готового до професійного розвитку, що володіє іноземною мовою.

Курс викладання іноземної мови за професійним спрямуванням орієнтований на набуття здобувачами вищої освіти фахової комунікативної компетентності, рівень якої дозволив би використовувати іноземну мову для професійної діяльності в контексті міжкультурного спілкування.

Очевидним є той факт, що спілкування здійснюється як в усній, так і в писемній формі. Однак практика свідчить, що навчання писемному спілкуванню, зазвичай, приділено недостатньо уваги. Отже, *метою* нашої розвідки є з'ясування наявних підходів до визначення поняття «писемне мовлення» та обґрунтування значущості письма у процесі навчання іноземної мови.

Загальновідомо, що існує чотири види мовленнєвої діяльності: слухання, говоріння, читання та письмо. Варто зазначити, що всі види мовленнєвої діяльності, так чи інакше, тісно пов'язані між собою. Читання, приміром, дає можливість вправлятися у вимові та удосконалювати розмовну практику. Актуальність навчання писемному мовленню зумовлена, зокрема, появою нових інформаційних технологій, що значно розширює можливості спілкування та відкриває доступ до нових ділових контактів.

Сучасні дослідники (Москалець 2012, Чистякова 2010, Загорулько 2007) розглядають письмо як вид мовної діяльності, яка об'єднує навчання техніці письма і писемне мовленнєве уміння.

Зауважимо, що письмо вважають найскладнішим видом мовленнєвої діяльності, оскільки воно здійснюється за умов неможливості використання адресантом позамовних засобів спілкування, таких як міміка, жести, інтонація. Однак, писемне висловлення думок має й певні переваги. Приміром, в адресанта є достатньо часу для ретельного опрацювання та аналізу написаного, вживання більш складних граматичних конструкцій та лексики. Таким чином, писемне мовлення повинне бути обґрунтоване, розгорнуте, логічне та послідовне.

Відомо, що письмо як вид мовленнєвої діяльності включає навчання техніці письма і, власне, писемної мовленнєвої діяльності. Техніка письма є засобом розвитку писемної мовленнєвої діяльності. Оволодіння навиком, який скерований на висловлювання думок у писемній формі, є метою вивчення іноземної мови. Поділяючи думку А. Чистякової, під технікою письма розуміємо діяльність, скеровану на графічну фіксацію мови та її елементів. Навчання техніки письма охоплює навчання каліграфії, графіки, орфографії та пунктуації

Писемна діяльність характеризується певною логічною схемою: мотив-мета-предмет-адресат. Ці ланки відображаються в семантико-синтаксичній та лексико-граматичній структурі тексту. Навчання писемному мовленню здійснюється поетапно. Насамперед, навички й уміння писемної мовленнєвої діяльності розвиваються з письмового переказу, комплексної вправи з граматики, лексики і стилістики [3, с. 259].

Поряд з мовними вправами необхідно використовувати мовленнєві завдання репродуктивного характеру: написання ключових слів; виклад змісту прочитаного або прослуханого тексту, частини переглянутого фільму; переклад діалогу в монолог, монологу в діалог і т.д. Необхідно зазначити, що пропонувані тексти повинні відповідати певним дидактичним вимогам: бути фабульними, автентичними, підходити віковим особливостям здобувачів вищої освіти, рівню їх навченості та здатності до навчання.

Важливою є також роль викладача на якого покладена велика відповідальність – забезпечити здобувачів вищої освіти необхідними навичками для розуміння та оцінки автентичних текстів, навчити мислити професійно, виховати в них прагнення до професійного самовдосконалення.

Таким чином, можемо стверджувати, що навички писемного мовлення набувають не лише академічного, а й практичного значення, позаяк допомагають здобувачам вищої освіти вести листування іноземною мовою, заповнювати анкети, подавати заявки на отримання стипендій та грантів.

Список використаних джерел

1. Загорулько І.В. Роль письма у процесі навчання іноземної мови. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/1599/1/17.pdf>
2. Москалець О. О. Етапи навчання іншомовного писемного мовлення як засобу спілкування. URL: [www.irbis-nbuv.gov.ua > cgi-bin > cgiiirbis_64](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/cgiiirbis_64).
3. Чистякова А.Б. Методичні засади навчання іноземних студентів письма у вищому навчальному закладі. *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти*. Харків, 2010. № 16. С. 255–266.

Hrabovska N. A.,

Lecturer, the Department of Foreign Languages,
National Academy of Internal Affairs

METHOD “EYEWITNESS TESTIMONY CHARTS” IN THE TEACING ENGLISH

An Eyewitness Testimony Chart is a three-column graphic organizer that prompts students to imagine events in their reading as if they were physically present themselves. It is an effective strategy for the law enforcement training. That is to say, one important application of research into memory is eyewitness testimony. It is used as evidence in criminal trials in countries all over the world.

Many people believe that memory works something like a videotape. Storing information is like recording and remembering is like playing back what was recorded, with information being retrieved in much the same form as it was encoded. However, memory does not work in this way. It is a feature of human memory that we do not store information exactly as it is presented to us. Rather, people extract from information the gist, or underlying meaning. In other words, people store information in the way that makes the most sense to them. We make sense of information by trying to fit it into schemas, which are a way of organising information. Schemas are general purpose 'packets' of knowledge that correspond to frequently encountered people, objects or situations. They allow us to make sense of what we encounter in order that we can predict what is going to happen and what we should do in any given situation.

Moreover, schemas are a very effective way of processing information. Besides making the world more predictable, they remove the need to store similar information more than once. Begin with a preplanned live interaction with another person, with your students as witnesses. Follow three main steps.